

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף פט עמוד ב

א בני חבורה שהשתתפו יחד בסעודה, האם רשאים ליתן לאחד את חלקו ולסלקו ?

ב האם ניתן למכור עולתו או שלמיו כדי שיתכפר בהם אחר ?

ג לחכמים שאין מכירת שלמים חלה, מה דין המעות ומדוע ?

ד נתן לזונה באתננה בהמת קדשים, האם הבהמה כשרה למזבח ?

א אינם רשאים ליתן לאחד מבני החבורה את חלקו ולסלקו. מלבד באופנים הבאים:
1. צירף אדם אחר שלא מדעתם, ואפילו אם שניהם יחד יאכלו כשיעור אדם אחד. שאין נח להם להסב עם אדם זר, שמא יעכב עליהם את הסעודה.
2. ממחר לאכול יותר מהאחרים. ואין אומרים שקיבלוהו על דעת שיאכל כפי כחו.
- ונוהג בין בסתם סעודה ובין באוכלי פסח [לתנא שסובר שפסח נאכל לשתי חבורות].

ב חכמים: המכירה לא חלה, אלא הם קרבים לשם הבעלים הראשונים.
ר"י הגלילי: עולה, אינו יכול למכור.
שלמים רשאי למכור, שסובר שקדשים קלים הם ממון בעלים.

ג המעות: אינן חוזרות לקונה. אלא נופלות לשופרות שהיו במקדש להקריב מהם עולות לקיץ המזבח [כאשר המזבח עומד בטל בלא קרבנות].
ואפילו נתן יותר מכדי שוויו, ואין אומרים שאת העודף נתן לו במתנה.
הטעם: משום קנס, שלא יקנה שוב קרבן של אדם אחר.

ד כשרה. כיון שכבר נדור, וקדשים הם ממון גבוה, ואין אדם אוסר דבר שאינו שלו.
ומה שצריך "לא תביא אתנן זונה לכל נדר", למעט הנדור כבר שלא חל עליו איסור:
1. לר"י הגלילי שקדשים קלים ממון בעלים הוא, שאם נתנו לזונה באתננה, כשר.
2. לרבי שפסח ממון בעלים כיון ששייר בקדושתו, שאם מינה זונה על פסחו, כשר.